

saafremt der skete en kunstig Fragtforhøjelse — en saadan kunde jo tænkes paa visse danske Ruter med Udlandet —, for at overvælde Afgiften paa Forbrugerne, kunne benytte en Indskrænkning af det afgiftsfrie Beløb til en Regulering, indtil man naaede det af Rigsdagen fastslaaede Forhold. Indenrigsministeren vilde altsaa i saa Henseende faa Adgang til at sørge for, at Loven hele Tiden udtrykte, hvad Rigsdagen med Hensyn til Afgiftens Fastsættelse havde ønsket fastslaaet som nødvendigt overfor Skibsredernes Virksomhed. Det er altsaa saa langt fra, at disse Foranstaltninger skulde være et Middel til Tilfredsstillelse af Enevoldslyster eller til at trakassere et Erhverv, at de tværtimod skulde være et Middel til at opnaa, at den af Rigsdagen fastsatte Afgift stadigvæk svarede til det forhaandenværende Grundlag. Jeg tvivler meget om, at det vil være saa let at overføre et Princip, svarende til det, som ligger til Grund for den her foreslaaede Afgiftsform, paa et Lovforslag om Tonnageafgift. Men jeg vil selvfølgelig afvente, hvad det ærede Medlem i saa Henseende kan foreslaa, og om han er i Stand til at imødegaa den Frygt, som det ærede Medlem for Københavns 6te Valgkreds (Foss) nærer for, at en saadan Skat kunde overvælttes paa Forbrugerne ved Forhøjelse af Fragterne.

Thi det bør være et fast Udgangspunkt, at det skal være en Afgift af de Fragter, der ikke længere staar i noget rimeligt Forhold til Omkostningerne, som skal kunne bruges til at imødegaa Følgerne just af disse Fragtforhøjelser, og det skal ikke være en Afgift, som medfører nye Forhøjelser og ny Fordyrelse af Forbruget.

Jeg var meget tilfreds med at høre, at det ærede Medlem tog Afstand fra de Trusler, som fra forskellige Sider, i forskellige Blade, er fremsatte i Anledning af dette Lovforslags Forelæggelse for Rigsdagen, og han brugte en gammel tysk Vending: Bange machen gilt nicht. Det var i et af Afsnittene i det ærede Medlems Tale; thi det er ikke helt urigtigt, som det blev sagt af en anden Taler, at det ærede Medlems Tale faldt saa at sige i 2 Dele. Paa et noget senere Tidspunkt henvendte det ærede Medlem sig til Landbruget og sagde, at man skulde være forsigtig med Hensyn til dette Lovforslag for ikke at sætte til enhver moralsk Ret og moralsk Styrke til senere at afvise lignende Krav. Jeg tillader mig at sige til det ærede Medlem: Bange machen gilt nicht. Det, der for Øjeblikket er nødven-

ligt, er at tilvejebringe en Ordning, som ikke i nogen Henseende anfægter Retstilstande i Landet under normale Forhold. Dette er et Lovforslag, som udelukkende tager Sigte paa den abnorme Stilling, hvori vi for Øjeblikket befinder os, og at dette Bidrag til Imødegaaelse af Fragtforhøjelsen maa tilvejebringes, og at det vil blive tilvejebragt, derom er jeg ikke i Tvivl.

Det ærede Medlem (N. Neergaard) haabede, at Truslerne ikke stammede fra Rederierne. Jeg maa sige, at jeg føler mig ganske overbevist om, at de ikke stammer fra Rederierne. Dertil har de bl. a. været alt for daarligt iscenesatte. De minder mig lidt for meget om en vis Art af Filmskomedie, som i den senere Tid hyppigt ses paa Biografteatrene, hvor man ser en Samling alvorlige Mænd træde ind og tage Plads omkring et Bord, som tænkes belagt med et grønt Tæppe, og en af disse Mænd rejser sig og holder en Tale, hvorefter der stemmes om en Beslutning, og saa kommer frem paa Tæppet i Skrift den vedtagne Beslutning; derefter forlægges Scenen til foran Børsen, hvor denne Beslutning slaas op, og der opstaar Panik, Folk stormer om mellem hverandre og saa fremdeles — ikke saa synderligt godt iscenesat. Om saadanne Filmskomedier har Meddelelserne om Rederibeslutninger i Anledning af dette Lovforslags Fremsættelse i høj Grad mindet mig. Naar man f. Eks. har set, at der var nogle, som skulde tænke paa at forlade Landet og henlægge deres Virksomhed til andre Steder, har det i høj Grad glædet mig, at vedkommende øjeblikkelig har modsagt saadanne taabelige Paastande. Naar man ser, hvorledes Tilstandene er her i Landet, og hvorledes de er i de krigsførende Lande, vil ogsaa enhver kunne sige sig selv, at den Tanke, at et Selskab skulde forlægge sin Virksomhed fra Danmark til et krigsførende Land, er ganske haarrejsende, baade naar der ses hen til de nuværende Tilstande under Krigen og til Tilstanden efter Krigen. De Skatter, som de krigsførende Landes Erhvervsvirksomheder kommer til at bære efter Krigen, naar dennes Byrder skal fordeles paa Skatteydere, bliver af en Art, mod hvilken denne Afgift, der her er Tale om, denne nødvendige Afgift, vil svinde ind til intet. Som Oplysning om, hvorledes Skibsfarten for Øjeblikket er stillet f. Eks. i England — jeg tror, det var dertil, vedkommende Virk-